

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 פברואר 2010

ת"פ 4259-09 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' כהן

כפני כב' השופטת גיליה רביד

בעניין: מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי

המאשימה

נגד

ניב כהן

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם נמצא אשם על פי הודאתו בעבירות של חדירה לחומר מחשב ושיבוש או הפרעה למחשב, לפי סעיפים 4 ו-2 לחוק המחשבים תשנ"ה-1995.

על פי הנטען בעובדות כתב האישום, על רקע פיטוריו של הנאשם מתפקיד סמנכ"ל בחברת או.בי.טל, במועד בלתי ידוע בין התאריכים 13.6.07 ל-21.6.07, הוא חדר שלא כדין ממחשב ביתו לתיבת הדואר האלקטרוני של החברה ומחק את קבצי הדואר האלקטרוני שהיו ממוענים למנכ"ל החברה. הנאשם עשה את האמור לעיל, בודעו שמנכ"ל החברה נמצא בחו"ל, ותוך שהוא משתמש בשם המשתמש ובסיסמא של מנכ"ל החברה, שאותם ידע מתוקף תפקידו הקודם כסמנכ"ל.

על המדוכה עומדת בראש ובראשונה שאלת הרשעתו של הנאשם, וזאת לנוכח עתירתו לקבל את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעתו בדין-עתירה שלה מתנגדת המאשימה.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם, יליד 1975, הוא נשוי ואב לשלושה ועובד כיום כעצמאי, בעל חברה לאימון אישי.

קצינת המבחן פרטה את תולדותיו של הנאשם כדי להצביע על כך שבפנינו אדם שניהל לאורך כל חייו אורח חיים נורמטיבי וזכה להישגים במישורים שונים, לרבות במהלך שירותו הצבאי כלוחם בסיירת מטכ"ל. בפני קצינת המבחן הנאשם הודה והביע חרטה. הוא ציין, כי פיטוריו מהחברה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 פברואר 2010

ת"פ 4259-09 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' כהן

באופן מפתיע, פורשו על ידו כדחייה והשפלה, כאשר את המעשה הוא עשה כדחף רגעי, בלא רצון לגרום לנזק ממשי, אלא יותר כאקט שנועד להטריד ולגרום לאי נוחות. קצינת המבחן התרשמה מאדם נבון, השגי וחרוץ והצביעה על כך שהרשעה עלולה לפגוע בנאשם אם יבקש לתת שירותי אמון אישי מול רשויות מקומיות ומוסדות ציבור. לאור האמור לעיל המליצה קצינת המבחן להימנע מהרשעתו ולהסתפק בענישה חינוכית בצורת עבודות של"צ בהיקף של 150 שעות.

ב"כ המאשימה הביע התנגדותו להמלצה האמורה בטענה שלא מתקיימים במקרה זה הנימוקים שנקבעו בפסיקה להימנעות מהרשעה. ב"כ המאשימה הצביע על כך שעבירות מן הסוג דכאן מבוצעות ככלל על ידי אנשים נורמטיביים ונעדרים הרשעות קודמות ואין בנמוקי שירות המבחן עילה לאבחן את המקרה הנוכחי ממקרים דומים אחרים שעשויים לבוא בשעריו של בית המשפט. ב"כ המאשימה הדגיש, כי מדובר בעבירות חמורות שהיו כרוכות הן בהפרת אמון והן בפגיעה בפרטיות, כאשר מנגד, לא ניתן לדבר על נזק משמעותי וקונקרטי שעתיד להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו.

ב"כ הנאשם עתר להתחשב בנאשם ולתת משקל בכורה להודאתו, לנסיבות חייו ולתרומה שתרום במסגרת שירותו הצבאי וכמאבטח ביחידת אישים בשב"כ. לדברי ב"כ הנאשם נסיבות המקרה מלמדות כי מדובר היה במעשה חד פעמי ורגעי ואין הצדקה בשלו לפגוע בעתידו הכלכלי של הנאשם.

אין צורך לחזור ולציין, כי הימנעות מהרשעה היא חריג לכלל לפיו מי שמבצע עבירה מורשע בגינה. על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה, אופציה זו יפה למקרים מיוחדים שבהם הנזק שעלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו, אינו שקול כנגד טיב העבירה שביצע. ככל שמדובר בעבירה חמורה יותר שהאינטרס הציבורי יימצא נפסד אם מבצעה לא יורשע בדינו, כך תפחת האפשרות להתחשב בנזק שעתיד להיגרם לנאשם מהרשעתו בדין-ולחפך.

במסגרת הכרעתו, מציב בית המשפט מול עיניו שורה של שיקולים ואיזונים, בין היתר את הודאת הנאשם, את מידת נטילת האחריות מצדו, הפנמתו את חומרת מעשיו, הסיכוי שיחזור על מעשים דומים וכיוצא בזה.

העבירות שבהן הורשע הנאשם הן עבירות שאין להקל בהן ראש. בעידן של היום, שבו הקדמה וההתפתחות הטכנולוגית מכתיבים שימוש במחשבים ובדואר אלקטרוני, קיים גם הצורך להבטיח את השימוש ולנטרל משתמשים לרעה.

הנאשם ניצל את האמון שניתן בו בכך שכאשר הושארו ברשותו נתונים אישיים ומסווגים, חדר לתיבת הדואר האלקטרוני הפרטית של המתלונן ופעל בה ללא רשות, מתוך יצר נקמה על פיטוריו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 פברואר 2010

ת"פ 4259-09 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' כהן

גם אם נניח לצורך העניין שהנזק שנגרם למתלונן לא היה קרדינאלי או בלתי הפיך, אין דרך להצדיק את מעשי הנאשם ואין סיבה להתייחס אליהם בביטול ולאחר יד. בתי המשפט מצווים לבטא מסר עונשי מרתיע כנגד מעשים מסוג זה.

למול אינטרס ציבורי זה, נקל להיווכח שהנזק שעתיד להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו אינו נזק וודאי. הנאשם הוא בעלים של חברה פרטית לשירותי אימון אישי (קואוצינג). לא הונחה בפני אינדיקציה ראייתית לכך שהחשש שביטא הנאשם בפני קצינת המבחן מפני האפשרות שחלק מלקוחותיו, גופים מוסדיים שאצלם מועסקים מאמנים שעובדים בחברתו, יחדלו מלשכור את שירותיו-הוא חשש ממשי ולא היפותטי בלבד. בכל מקרה, לא ניתן לדבר על פגיעה משמעותית בתעסוקתו של הנאשם.

קצינת המבחן התרשמה, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה והביע חרטה. לצערי, בבית המשפט הצטיירה תמונה שונה לחלוטין. בפני הציג הנאשם עמדה מיתממת שלא עלתה בקנה אחד לא עם הודאתו בעובדות כתב האישום ולא עם דבריו לקצינת המבחן, כמשתקף בתסקיר. הנאשם, תוך שהוא מנסה ליטול את העוקץ הפלילי ממעשיו, טען בפני שהוא חדר לדואר האלקטרוני של מעסיקו מבלי משים, אגב נסיונו למחוק את הקבצים ממחשבו, וכי מחק בשוגג את קבצי הדואר של המתלונן לאחר שלחץ בטעות על הכפתור delete. גם לאחר שהוסבר לנאשם שעמדתו זו אינה מתיישבת עם הודייתו בעובדות כתב האישום, וגם לאחר שהנאשם שב והצהיר שהוא אכן מודה במיוחס לו, הוא שוב תירץ את התנהגותו בכך שפעל ללא כוונה והוסיף, כי מיד לאחר מחיקת הקבצים הוא צלצל למנכ"ל ואמר לו שהמעשה לא היה בזדון. בפני הצטייר הנאשם כאדם שנוטל אחריות חלקית בלבד, ונוטה לטשטש ולגמד את מעשיו.

התנהלות זו מצטרפת לעובדה, שהנאשם, כפי שניתן להתרשם מבין השיטין של דברי קצינת המבחן, לא היה גם גלוי לב לחלוטין עם קצינת המבחן. קצינת המבחן ציינה, כי התקשתה להבין את הרקע והנסיבות לפיטורי הנאשם ומשכך גם לא הוברר על מה בוססו תחושות ההשפלה והכעס שחש הנאשם. אין זאת אלא, שהנאשם לא חשף נסיבות אלה בפני קצינת המבחן והותיר אותן עמומות.

לאור כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה, כי נסיבות המקרה אינן מצדיקות סיום ההליך הפלילי ללא הרשעה ואני מרשיעה את הנאשם בביצוע העבירות שבהן הודה.

ניתן היום, י"ח אדר תש"ע, 4 במרס 2010, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 פברואר 2010

ת"פ 4259-09 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' כהן

גיליה רביד, שופטת

גיליה רביד, שופטת